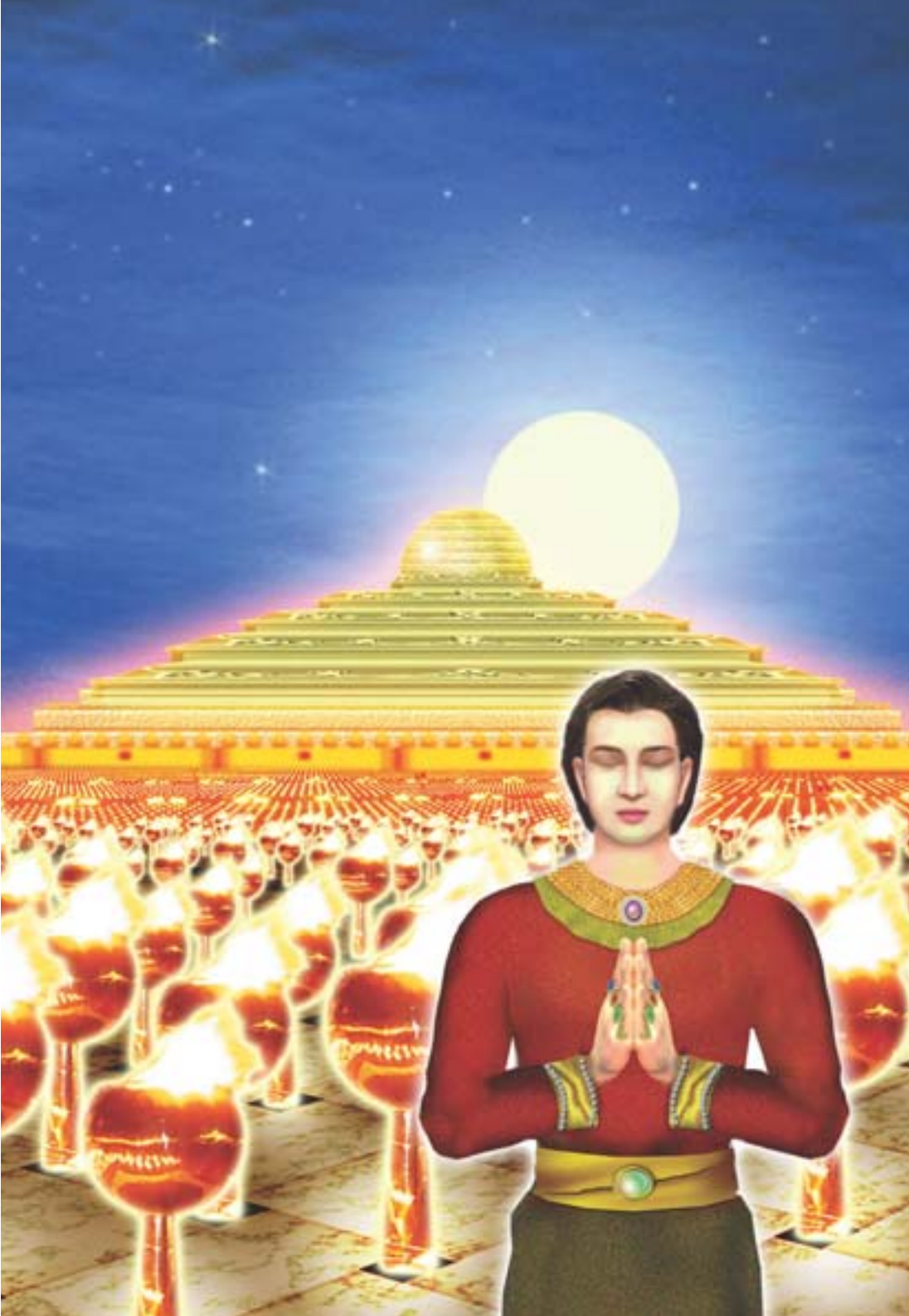

พุ ท ธ บุ ช า
มา ฆ ป ระ ทิ ป

บุคคลให้อาหารชื่อว่า ให้กำลัง ให้ผ้าชื่อว่า ให้วรรณะ
ให้ยานพาหนะชื่อว่า ให้ความสุข ให้ประทีปโคมไฟชื่อว่า ให้จักษุ
และผู้ที่ให้ที่พักพาอาศัยชื่อว่า ให้ทุกสิ่งทุกอย่าง ส่วนผู้ที่พำ
สอนธรรมชื่อว่า ให้มฤตธรรม

พุทธบูชา มาฆประทีป

๒๗๕

วันเวลาที่ผ่านไป เราไม่สามารถจะเรียกกลับคืนมาได้ เหมือนดั่งสายน้ำที่ไหลผ่านไปแล้วไม่อาจหวนกลับ ชีวิตเราก็เช่นกัน ย่างก้าวผ่านไปเหมือนกับกาลเวลา จึงควรต้องใช้เวลาที่มีอยู่อย่างจำกัดนี้ ก้าวไปพร้อมกับการสร้างความดี สร้างบารมี ให้เต็มที่

เพราะฉะนั้น ทุกคนควรทำสิ่งที่มีคุณค่าที่สุดให้เกิด ขึ้นต่อตัวของเราเองและผู้อื่น ด้วยการประพฤติธรรม มีความปรารถนาดี ความจริงใจต่อเพื่อนมนุษย์ และฝึกฝนอบรมตนเอง ด้วยการทำให้ใจให้หยุดนิ่ง เพราะเวลาที่สำคัญที่สุดในชีวิตของเรา ก็คือ เวลาที่ใจหยุดนิ่ง

พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ใน กิณฑสูตร ว่า

“อนุนโท พลโท โหติ วตถโท โหติ วณฺณโท
ยานโท สุขโท โหติ ทิปปโท โหติ จกฺขุโท
โส จ สพฺพทโท โหติ โย ททาติ อฺปสฺสยํ
อมตฺนทโท จ โส โหติ โย ธมฺมมนุสฺสาสติ

บุคคลให้อาหารชื่อว่าให้กำลัง ให้ผ้าชื่อว่า ให้วรรณะ ให้อานพาหนะชื่อว่า ให้ความสุข ให้ประทีปโคมไฟชื่อว่า ให้จักขุ และผู้ที่ให้ที่พักพาอาศัยชื่อว่า ให้ทุกสิ่งทุกอย่าง ส่วนผู้ที่พร่ำสอนธรรมชื่อว่าให้อมฤตธรรม”

พุทธบูชา มาฆประทีป

๒๘๐

*ในสมัยพระลัทธิมาลัมพุทธเจ้า ทรงพระนามว่าปทุมุตตระ มีอุบาลกท่านหนึ่ง ได้เห็นพระพุทธรองค์ทรงสถาปนาพระภิกษุรูปหนึ่ง ไว้ในตำแหน่งเอตทัคคะด้านผู้มีทิพยจักขุ ท่านมีจิตเลื่อมใสอยากจะเป็นผู้เลิศจนอย่างนั้นบ้าง จึงได้ทูลอาราธนา นิมนต์พระบรมศาสดา พร้อมด้วยภิกษุสงฆ์ ๑๐๐,๐๐๐ รูป มารับภัตตาหาร ที่บ้านตลอดระยะเวลา ๗ วัน ท่านได้ถวายทานที่ประณีตด้วยจิตอันเลื่อมใส

ครั้นครบวันที่ ๗ ท่านได้ตั้งความปรารถนาต่อเบื้องพระพักตร์ของพระผู้มีพระภาคเจ้าว่า

“ข้าพระองค์ทำสักการะใหญ่ครั้งนี้ มิใช่เพื่อหวังทรัพย์สมบัติอะไร เพียงเห็นพระพุทธรองค์ทรงแต่งตั้งภิกษุรูปหนึ่งไว้ในตำแหน่งเอตทัคคะ ด้านผู้มีทิพยจักขุ ข้าพระองค์ก็ปรารถนาที่จะเป็นยอดของภิกษุ ผู้มีทิพยจักขุเช่นเดียวกับภิกษุรูปนั้น ในศาสนาของพระลัทธิมาลัมพุทธเจ้าองค์ต่อไปในอนาคตกาลพระเจ้าข้า”

พระบรมศาสดาทรงตรวญดูด้วยอนาคตังสญาณ คือญาณเครื่องรู้ในอนาคต ทรงทราบว่าความปรารถนาของอุบาลกนี้

พุทธบูชา มาฆประทีป

๒๘๑

จะสำเร็จ จึงตรัสอนุโมทนาว่า

“อุบาสกผู้เจริญ ในอนาคตกาลอีกแสนกัป พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่าพระโคตมจักกัปปวัตน์ เธอจะมีชื่อว่า อนุรุทธะ จะเป็นยอดของภิกษุผู้มีทิพยจักขุ ในศาสนาของพระพุทเจ้าพระองค์นั้น”

ครั้นทรงกระทำกัตตานุโมทนาแล้ว พระพุทองค์ได้เสด็จกลับพระวิหาร ส่วนอุบาสกบังเกิดความปลื้มปิติเป็นอย่างยิ่ง จึงตั้งใจทำบุญกุศลไม่เคยขาด เมื่อพระสัมมาสัมพุทธเจ้าดับขันธปรินิพพานไปแล้ว เขาได้สร้างเจดีย์ทองสูง ๗ โยชน์ ได้ถามพระภิกษุสงฆ์ว่า จะบูชาพระเจดีย์อย่างไรจึงจะได้ทิพยจักขุ ภิกษุสงฆ์จึงแนะนำให้บูชาด้วยการจุดประทีปโคมไฟ แล้วตั้งจิตอธิษฐานตามความปรารถนา

อุบาสกจึงทุ่มเทชีวิตจิตใจ ลงมือสร้างโคมประทีปขนาดใหญ่ด้วยตนเองถึง ๑,๐๐๐ โคม ทั้งยังสร้างโคมเล็กๆ ล้อมรอบโคมใหญ่ ให้เป็นบริวารอีกมากมาย เขาจุดโคมประทีปล้อมรอบเจดีย์ทองของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้สว่างไสวตลอดทั้งคืน ด้วยจิตที่เลื่อมใสในพระรัตนตรัยเป็นอย่างยิ่ง

ด้วยอานิสงส์ผลบุญ ที่ตั้งใจสั่งสมบุญบารมีมาตลอดชีวิต เมื่อละโลกไปแล้ว ท่านได้ท่องเที่ยวอยู่ในภูมิของเทวโลกและ

พุทธบูชา มาฆประทีป

๒๘๒

มนุษย์โลกตลอดแสนกัป โดยไม่รู้จักทุกคติเลย ครั้นครบแสนกัป ท่านได้ไปเกิดเป็นลูกมหาเศรษฐี ในยุคของพระกัสสปสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นผู้มั่งคั่งเลื่อมใสในพระพุทธานุศาสนนา หมั่นประกอบ การกุศลอยู่เป็นนิตย์ หลังจากทีพระพุทธรองค์ได้ดับขันธ-ปรินิพพานแล้ว ท่านได้ทุ่มเทแรงกายแรงใจ สละทรัพย์สมบัติที่มีอยู่ทั้งหมด ทุ่มให้กับการสร้างมหาเจดีย์ สูงประมาณ ๑ โยชน์ เพื่อบูชาพระรัตนตรัย

จากนั้นก็ให้ช่างทำภาชนะสำริดเป็นจำนวนมาก บรรจุ เนยใสจนเต็ม วางไล่ตะเกียงไว้ในถาดเนยใส แล้วนำมาเรียงกัน ให้ขอบปากต่อขอบปากจกดกันจนรอบพระเจดีย์ จุดไฟให้สว่างไสว และให้ช่างทำถาดสำริดใหญ่เป็นพิเศษสำหรับตน ใส่เนยใสจนเต็ม วางไล่ตะเกียงพันดวงไว้ในถาดเนยใสนั้น จุดไฟในถาดให้ลุกโพลง

เมื่อเอาผ้าพันรอบศีรษะแล้วท่านได้ยกถาดเทินไว้บนศีรษะ เดินเวียนประทักษิณรอบมหาเจดีย์ตลอดทั้งคืน เพื่อถวายเป็น พุทธบูชาด้วยใจที่ผ่องใส เต็มเปี่ยมไปด้วยความศรัทธาเลื่อมใส ในพระรัตนตรัย แม้จะเวียนเทียนอยู่ตลอดทั้งคืน ท่านก็ไม่รู้สึก เหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้า มีแต่ความปิติทุกอย่างก้าว

จวบจนมาถึงสมัยพระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเรา ท่านได้ มาเกิดในตระกูลกษัตริย์มีพระนามว่า “อนุรุธะ” เป็นกษัตริย์

พุทธบูชา มาฆประทีป

๒๘๓

ผู้มีบุญญาธิการมาก เสวยสมบัติอยู่ในปราสาท ๓ หลัง ที่เหมาะสมกับฤดูกาล วันหนึ่ง พระเจ้ามโหฬารซึ่งเป็นพระเชษฐา ได้ตรัสถามพระเจ้าอนรุทธะว่า

“บัดนี้ ศากยกุมารทั้งหลายได้ออกผนวชตามพระลัมบาลัมพุทเจ้าเป็นจำนวนมาก แต่ในตระกูลของเรายังไม่มีใครออกผนวชเลย อนรุทธะ เธอจะผนวชไหม้”

ตอนแรกพระเจ้าอนรุทธะไม่ยินดีในการออกผนวช เพราะทราบว่ามีวิธินักบวชนั้นเป็นอยู่ลำบาก อดอยากได้ของเย็นก็ได้ร้อน อดอยากได้ของร้อนก็ได้เย็น เรื่องอาหารการฉัน ก็แล้วแต่ญาติโยมจะนำมาถวาย แต่เมื่อทรงนึกถึงการครองเรือนของพระเชษฐาก็ทรงรู้สึกเบื่อหน่าย เพราะรู้ว่า ที่สุดของการแสวงหาเลี้ยงชีพนั้นไม่มีแก่นสารอะไร ต้องทำงานไปตลอดชาติ ทำไปจนกว่าไม่มีเรี่ยวแรงจะทำ อีกทั้งยังเป็นทางมาแห่งธูลิเกิลส ไม่สามารถทำตนให้หลุดพ้นจากกองทุกข์ได้ ดังนั้นท่านจึงตัดสินใจเสด็จออกผนวช เพราะแม้จะลำบาก แต่ก็ยังเป็นทางมาแห่งความหลุดพ้นที่แท้จริง

เมื่อทรงผนวชได้ไม่นาน อาศัยความเพียรไม่ประมาท และบุญกุศลที่เคยทำไว้ดีแล้ว ท่านก็เข้าถึงพระรัตนตรัย ทำทิพยจักขุให้เกิดขึ้นได้ สามารถมองเห็นสิ่งที่มีได้ สิ่งใดที่ท่าน

พุทธบูชา มาฆประทีป

๒๘๔

ปรารถนาจะดู แม้จะอยู่ในที่ลับหรือจะอยู่ไกลเพียงใด ท่านก็เห็นได้หมด ไม่มีสิ่งใดบดบังทิพยจักขุของท่านได้ แม้ความเป็นอยู่ของชาวสวรรค์ ท่านก็เห็นหมด ต่อมาท่านทำให้หยุดนึ่งละเอียดถึงที่สุด ก็สามารถบรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์ พระผู้มีพระภาคเจ้าจึงทรงสถาปนาท่านไว้ในตำแหน่งเอตทัคคะ ภิกษุสาวกผู้เป็นเลิศทางด้านทิพยจักขุ

เพราะฉะนั้น เราจะเห็นได้ว่าความปรารถนาใดๆ ที่เป็นไปในทางที่ชอบ ประกอบด้วยกุศล โดยมีการสั่งสมบุญไว้ดีแล้ว เป็นพื้นฐาน ย่อมจะส่งผลให้ประสบความสำเร็จดังใจปรารถนา ทุกประการ การที่พระอนุรุธะได้รับการยกย่องจากพระผู้มีพระภาคเจ้าว่า เป็นผู้เลิศที่สุดในบรรดาภิกษุผู้มีทิพยจักขุด้วยกัน เพราะท่านได้ประกอบเหตุในการบูชาพระรัตนตรัยด้วยดวงประทีปเอาไว้

ดังนั้น ในวาระอันสำคัญ คือ วันมาฆบูชาซึ่งเป็นวันสำคัญในทางพระพุทธศาสนา พวกเราจะได้พร้อมใจกันมาประพฤติปฏิบัติธรรม ฝึกทำใจของเราให้หยุดนึ่ง ให้ใสสะอาดบริสุทธิ์ เพื่อจะได้เข้าถึงพระรัตนตรัยภายใน และจะได้ร่วมกันจุดโคมมาฆประทีป เพื่อถวายเป็นพุทธบูชา ซึ่งเป็นมหากุศลที่หาได้ยาก

พุทธบูชา มาฆประทีป

๒๘๕

พิธีจุดมาฆประทีปที่ลานมหารธรรมกายเจดีย์ นับว่าเป็นประวัติศาสตร์แห่งการสร้างบารมีที่สำคัญที่เราไม่ควรพลาด ที่วัดพระธรรมกายได้จัดให้มีพิธีบุญใหญ่ โดยเริ่มตั้งแต่รุ่งอรุณ เราจะได้ร่วมกันตักบาตรพระภิกษุสงฆ์ที่ท่านมาอยู่จุดจจำนวนหลายพันรูป ที่ลานมหารธรรมกายเจดีย์ พร้อมกับสาธุชนที่มาจากทั่วประเทศอีกเป็นเรือนแสน การที่พวกเรามาร่วมใจกันทำความดีเป็นหมู่คณะใหญ่ จะได้เป็นต้นแบบและต้นบุญให้กับชาวโลกต่อไป

ภาคสาย เราจะได้เจริญสมาธิภาวนาร่วมกัน เพื่อกลั่นกาย วาจา ใจ ให้ใสสะอาดบริสุทธิ์ จะได้เป็นภาชนะรองรับบุญใหญ่ตลอดทั้งวัน และจะมีการทอดผ้าป่าสามัคคี ถวายแด่พระภิกษุสงฆ์จากทั่วประเทศ ที่ท่านเดินทางมาร่วมงานนี้ด้วย มหารธรรมกายเจดีย์นี้จะเป็นศูนย์รวมใจของชาวโลก และเป็นสื่อที่จะให้ชาวโลกได้เข้าถึงพระรัตนตรัยภายใน

ส่วนในพิธีภาคค่ำ เราจะพร้อมใจกันทำสมาธิภาวนาที่มหารธรรมกายเจดีย์ และร่วมกันจุดโคมมาฆประทีปนับ ๑๐๐,๐๐๐ ดวง ถวายเป็นพุทธบูชาที่ลานมหารธรรมกายเจดีย์ ที่มีองค์พระธรรมกายประจำตัวสี่ทองอร่ามประดิษฐานบนโน้ตัม ซึ่งพวกเราได้ร่วมใจกันสถาปนาขึ้นมาด้วยความเหนียวแน่น เราได้

พุทธบูชา มาฆประทีป

๒๘๖

ฝ่าฟันอุปสรรคและความยากลำบากมาแล้ว ในวันมาฆบูชาที่จะ
ถึงนี้ จะเป็นวันที่เราปลื้มปิติ เพราะมหาธรรมกายเจดีย์จะ
สว่างไสวไปด้วยดวงประทีปแห่งธรรม ดวงใจของเราก็จะ
สว่างไสวไปด้วยแสงแห่งธรรมกาย ได้เข้าถึงพระรัตนตรัยภายใน
และจะได้ตั้งจิตอธิษฐานร่วมกัน เพื่อทำความปรารถนาของเรา
ให้สำเร็จ จะได้เป็นบุญใหญ่ติดตัวเราไปทุกภพทุกชาติ

